

Dos mesos i un dia al Nepal (XXXVIII)

text TONYO FIBLA

25-11 Dimarts.
Marpha (2670) – Ghasa (2010)

Caminem tot el dia pel costat i per dins del riu baixant lentament i de forma continuada. Això no vol dir que en algun moment no tinguem alguna pujadeta. El dia no ha estat ni tan fred ni tan ventós com ahir però sí igual de pesat. Han estat dues etapes massa llargues i mancades de la tensió dels dies d'abans del pas. Ara el nostre cos, i sobretot, la nostra ment s'han relaxat. Les cames no van com fa tres dies. El repte ja està complert amb escreix. Ha sortit tot la mar de bé. Massa bé, podríem dir.

Tot el camí d'avui ha estat pista i riu, riu i pista, amb l'inconvenient que el cel, a partir de mig matí, s'ha anat ennuvolant i hem anat perdent de vista les muntanyes. Només aquest matí hem pogut fer unes fotos del Tukuhe.

Els guies ens han batejat a tots: a Àlvar li diuen *dari*, barba o, alguna vegada, *baje*, avi. A Dani, *babu*, xiquet, o *kanxa*, petit. A mi, també avi o pare. A Nepal tots són família: si jo crido a una home major que jo li diré *dhai*, germà gran, si és més petit, *bhai*, germà petit. Quan vaig vindre la primera vegada a l'ama de la casa que vam llogar la cridàvem didi, germana gran. Si fora més jove seria *bhaini*. Al germà petit de l'avi, *kancha baje*. Als amics de l'oncle, el nebot els cridarà també, *mama*, oncle. I així podríem anar recorrent tota la família. El que ens digueren avi o pare no era una fotesa sinó tot el contrari, una forma de respecte.

A la canadenc, no ens ho han dit. Ella és un poc especial.

S'ha acabat el desert i ara tornen les coníferes, alguns arbres pareguts al faig i altres totalment desconeguts. Semblen moixeres de pastor però, a saber què són. Però la sorpresa ha estat que al sortir de Marpha veig un arbre i penso: quina cosa més estranya! Una olivera per ací? No pot ser! Avanço un poc miro, sí és una olivera, no hi ha dubte, però no pot ser. Li pregunto al nostre guia (innocent de mi): Què és aquest arbre?

Ell em respon que no ho sap però em diu: "Mira a la dreta hi ha fruits".

Jo estava mirant les fulles més properes a la tanca i no me n'havia adonat de les poques olives que penjaven uns metres més lluny.

Sí, efectivament era una olivera. No m'ho podia creure. Increïble, una olivera amb olives a Nepal a més de 2600 metres d'altitud entre totes les pomeres que hi ha pels conreus d'aquest poble.

Ací fan un licor, aiguardent, de poma molt famós a tot Nepal.

Més tard, quan li ho vaig contar a Àlvar i em va dir que, allí a Marpha, havia vist un centre de capacitació agrària i forestal. Això deuria ser, tindran una espècie de jardí botànic.

Una altra cosa d'aquest país són les escales de les cases. No hi ha mai dos escalons iguals cosa que implica que sempre que puges o baixes per una escala has de mirar a terra per a no caure. Però avui a l'hora de dinar ha estat massa: una escala relativament nova, amb uns escalons amples, altres estretíssims i una barana que faria pam i mig.

Pujar per aquesta escala carregat amb la motxilla a l'esquena és tot un perill. I baixar-la... Haves de posar el peu de costat o baixar amb els talons. Una altra cosa típica d'ací al Nepal és que no veuràs una placa turca centrada. Es veu que això de la simetria no els agrada. O el que és més possible: tal com em cau, la deixo.

Ben cansats hem aplegat a Ghasa. La Jatta també es queixava de la durada i duresa de les dues etapes.

Ens hem pegat una dutxa amb aigua escalfada amb gas i per tercera vegada durant el trek m'he afaitat. Avui és el dia de Santa Caterina i toca. Ara que ací són les sis, a l'escola estaran esperant que es facen les dues per a poder anar a dinar. Jo, veus, estic apunt d'anar-me'n a dormir.

Hem observat que Shusil, el guia de la canadenc, anem a l'hostal que anem, està sempre com a casa seua. Fa de cambrer, serveix a tots, siga qui siga, del nostre grup o d'un altre, entra a la cuina a trafegar, obri armaris per agarrar coses per a qualsevol client. És un xicot servicial.

Per la nit s'organitza un ball, nosaltres no ens hem assabentat bé i quan comença ja estem gitats i no tenim ganes d'alçar-nos.

Es veu que Shiva va muntar el número.

Número 749 - 10 setembre 2010 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XVI

la veu

de Benicarló

A classe amb motxila... i casc

PER MOTIU DE LES OBRES LES CLASSES NO COMENÇARAN FINS DILLUNS 13-9-10 PERDONEU LES MOLESTIES

Col·legi Públic Francesc Catalan. Alumnes al carrer... per obres.

Mar Xica: COLIFORMES A TUTTI PLENI

Un problema de seguretat i d'incompetència de l'administració

Els alumnes del CEIP Francesc Catalan no han començat les classes, el dia marcat al calendari escolar, per les obres inacabades, algunes estructurals, de l'edifici escolar que algú, Ajuntament o Conselleria, va autoritzar, sense tenir en compte que era impossible acabar-les, si aquestes començaven a finals de juliol.

L text REDACCIÓ
a seguretat

La direcció del centre ha explicat que l'endarreriment en l'inici de les classes es deu "a motius de seguretat, ja que les obres del Pla Zapatero que promou l'ajuntament de Benicarló poden suposar un risc per a l'alumnat del centre". Ximo Bueno, director del centre ha demanat

"comprensió a les famílies per aquesta decisió, però creiem que és la millor per als seus fills". El centre escolar havia sol·licitat a la inspectora territorial no començar les classes fins dilluns per l'estat en que es troben les obres d'adaptabilitat que s'estan desenvolupant al centre en càrrec al Pla E. Dimecres (un dia abans de començar oficialment les classes) es va prendre la decisió

pel fet que els treballs podrien suposar un perill per als alumnes del centre i, sobretot, pels més menuts, ja que és en aquesta ala de l'edifici on s'estan realitzant les obres per instal·lar un ascensor. Així, al llarg d'aquests dos dies la direcció del centre confia que l'empresa adjudicatària dels treballs pugui anar rematant aquelles zones que més risc puguen suposar per als alumnes.

El pilot Pellicer comença la preparació del Dakar

text i foto VICENT FERRER

El pilot José Manuel Pellicer, de l'equip Groupama-Burn, estarà present el pròxim cap de setmana en una de les carreres més dures que es disputen en el nostre país i on l'organització ha sorprès amb una prova de 500 quilòmetres "non stop" per a veritables especialistes, pels voltants de Fuente de Ebro (Saragossa).

Després de l'aturada estiuenca les competicions comencen a rodar novament i Pellicer ho farà en un Raid que han denominat "extrema 500", pels seus 500 quilòmetres sense aturades, tot això atenent així al clam popular de pilots i equips de tornar a l'essència dels Raids de llarg recorregut. Una carrera que recorrerà la zona sud de Saragossa i algunes parts per on discorre en ocasions la Baixa Espanya, però afegint a aquesta la duresa de les carreres d'abans, o siga, molts quilòmetres, molta pols, molta calor i tota la carrera d'una tirada, un còctel que pot sorprendre a més d'un i on el cansament serà el principal rival. En aquesta cursa el benicarló Pellicer ja va assaborir en el 2008 els llores de l'èxit amb una victòria.

Enguany torna amb el suport de KTM Espanya amb les mateixes intencions i amb l'objectiu de començar ha ultimar la seua preparació per a la pròxima edició del

Dakar. El dissabte onze es realitzaran les verificacions i l'etapa pròleg i el diumenge dotze els més de seixanta inscrits haurien de disputaran els 500 quilòmetres cronometrats.

Pel que fa a la dura prova Pellicer comentava, "aquestes són les carreres que m'agraden i on física i mentalment has d'estar de molt fort. Són molts quilòmetres sense parar-se i fa temps que a Espanya no es disputa una prova d'aquestes característiques. El meu objectiu és fer quilòmetres pensant en el Dakar i per descomptat intentar lluitar per una victòria que no serà fàcil".

Concurs de pesca al Curricà

text i foto GREGORIO SEGARRA

L'embarcació "Patroneta", amb 25 captures que van totalitzar 8.500 punts, es va imposar en l'Open de Festes de Pesca al Curricà que, organitzat per l'Associació d'Amics de la Mar de Benicarló, va comptar amb una inscripció de 12 embarcacions i 30 tripulants.

Amb la mateixa puntuació que la vencedora es va classificar, en 2a posició, l'embarcació "Newpil", que va aconseguir el trofeu a la peça major del concurs, un lliri de 3,5 kg., La 3a posició va ser per a "Estel Blanc", amb 4.500 punts. Després del corresponent pesatge, tots els participants van ser convidats per l'Associació organitzadora a un suculent esmorzar de festes en la seu gastronòmica de l'entitat, situada en la terrassa de "Pabersematao" al port benicarló. Al finalitzar l'àgape es van lliurar els trofeus i pernils als millors classificats.

Amb la mateixa puntuació que la vencedora es va classificar, en 2a posició, l'embarcació "Newpil", que va aconseguir el trofeu a la peça major del concurs, un lliri de 3,5 kg.

DE REGATES ENTRE BENICARLÓ I PENÍSCOLA

text i foto NATÀLIA SANZ

L'Estació nàutica Benicarló-Peníscola continua treballant en la promoció de la que serà la primera regata que organitzi aquest any. La primera d'elles és la promoció de l'esdeveniment, per al qual s'ha dissenyat una carpa que s'instal·larà en el Passeig Marítim de Peníscola durant la celebració de les festes patronals del municipi. Del 10 al 19 de Setembre està previst que es distribuïsquen més de 10.000 exemplars del Programa Oficial d'Actes que es desenvoluparà amb motiu de la regata, que se celebrarà els dies 24, 25 i 26 de Setembre. Dins del programa es trobaran publicacions dels establiments associats a l'EN i els punts estratègics des dels quals es podran visualitzar les diferents proves de la regata i realitzar les millors fotografies per a l'I Concurs de Fotografia Estació Nàutica Benicarló – Peníscola, que premiarà la millor instantània de la regata. L'esdeveniment donarà començament el divendres 24 de Setembre a les 10:00h amb la inauguració en la Platja Nord de Peníscola de les I Jornades Nàutiques en les quals podrem trobar activitats oferides pels diferents operadors associats a la I.N.

Els visitants que acudisquen a la regata podran acostar-se i practicar activitats entre les quals destaquen el Winsurf i Kitesurf dins de l'apartat de vela lleugera oferida per Nàutica Focus, Submarinisme de la mà de Barracuda Bussege, Bautismos de Vela de Creuer per Marina Benicarló Charter i Marina Peníscola en ambdós municipis, i classes de Hobbie Cat (Catamarà) oferides per l'Associació de vela lleugera i creuer de Peníscola, totes elles impartides per monitors especialitzats. Dins d'aquestes jornades podrem trobar a més una activitat relacionada amb el Golf oferida pel Grup Cala Montero. Aquesta té la característica especial que des de la riba de la Platja Nord podrem practicar el "swing" assessorats

per monitors de Panoràmica Golf. El mateix divendres 24 de setembre les autoritats inauguraran la I Exposició Estació Nàutica Benicarló – Peníscola als voltants del Passeig Marítim de Peníscola entre la font Camilo José Cela i l'Oficina de Turisme, que comptarà amb la presència de diferents stands on les empreses associades a la l'estació Nàutica oferiran els seus serveis als visitants. Durant l'acte d'inauguració s'oferirà Paella i Fideuà para aproximadament 200 persones, gentilesa dels hotels Rosi i Pinche de Oro de Benicarló. A més, els més menuts podran demostrar les seues habilitats en l'art de la pesca en el Concurs Infantil que es portarà a terme el dissabte 25 de Setembre entre les 16:00h i les 18:00h en el Port de Peníscola. Aqueix mateix dia a les 20:00h en la Platja Nord davant l'Hotel Husa Els Dofins de Peníscola, per als més experts s'inclourà en el programa oficial de l'esdeveniment el Concurs "Memorial" de Pesca organitzat pel club de Pesca Esportiva de Peníscola. Segons Juan Fernandez president del club "aquest concurs que vam realitzar any rere any en honor als nostres antics socis és el més emotiu i important per a tots nosaltres."

Doblet dels ciclistes benicarlandos a la Copa Mediterrani

text i foto VICENT FERRER

Els ciclistes Francisco López i David León del Novo-Informo Superpint de Benicarló van fer doblat en la segona prova de la Copa del Mediterrani que es va celebrar en Puigmoreno (Alcanyís) amb la participació de ciclistes de les Comunitats d'Aragó, València i Catalunya.

Amb la participació de prop del centenar de ciclistes, es van enfrontar a un circuit de 18 quilòmetres al que van donar tres voltes per a cobrir els 55 quilòmetres que tenia la cursa. Després de diverses voltes on va haver intents d'escapada, tots controlats pel gruix del ciclistes, en la recta de meta es va presentar un grup de 40 corredors encapçalat per Francisco i David que van dominar clarament a la resta de corredors a l'esprint, aconseguint el segon doblat de la temporada i la vuitena victòria de l'equip del CC Deportes Balaguer. També van disputar la prova i la van finalitzar José Luís López i

Francisco García. El cap de setmana del 18 i 19 de setembre es disputaran els Campionats d'Espanya en Santoña (Santander), estant els dos corredors benicarlandos preseleccionats al costat d'un grup de dotze, per la qual cosa en el club s'espera que, amb aquesta victòria, el seleccionador ho tinga més clar i els incloga dins dels sis que participaran.

"En la pràctica al centre escolar s'estan desenvolupant dos projectes de forma paral·lela"

ve de la pàgina anterior

Entre elles, els forats que s'han hagut d'obrir per a la instal·lació de l'ascensor i l'escala d'incendis en l'ala oest de l'edifici. L'objectiu de l'empresa és obrir els orificis, independitzar-los de la zona interior i realitzar els treballs des de l'exterior de l'edifici.

Les crítiques

El contratemps per als alumnes del Catalan ha estat criticat pel portaveu del grup municipal socialista a l'ajuntament de Benicarló, Enric Escuder, que considera que aquest contratemps és a causa de la "falta total de previsió del consistori a l'hora de traure a concurs l'obra". El socialista va revelar que "l'acta de replanteig es va signar el 26 de juliol, per la qual cosa l'empresa té fins al 25 d'octubre per a executar els treballs". Escuder va sostenir que "el procés s'havia d'haver iniciat molt abans, al juny, perquè no afectara ara els escolars". Per aquest fet, va lamentar "ara es queixen i amb raó, pares i professors".

En la pràctica al centre escolar s'estan desenvolupant dos projectes de forma paral·lela. D'una banda està el de la construcció d'uns lavabos de nova planta, que s'han situat en el pati davanter del centre escolar, al costat de l'actual menjador escolar, les obres dels quals ja estan finalitzades i, d'altra, les que afecten a l'edifici escolar, que són les que més problemes estan provocant, i que estan destinades a millorar l'accessibilitat del centre escolar.

L'edifici que es tracta d'adaptar està compost de planta baixa i una alçada, la qual al tractar-se d'un edifici antic que va ser erigit amb anterioritat a 1988, no disposa la totalitat de les seues plantes al mateix nivell.

Les obres

Habilitar l'edifici a les persones amb mobilitat reduïda (PMR) és una de les prioritats de l'obra. Per a això s'implanta un nou element, l'ascensor, i les rampes necessàries per a poder accedir als diferents espais situats a diferent nivell dins l'edifici. S'ha procedit, per tant, en la mesura d'allò possible, a la remodelació completa dels espais per a usuaris del centre, dissenyant-los de manera que els mateixos queden totalment adaptats per a PMR. Finalment, s'ha procedit a rehabilitar la totalitat dels espais higiènics del centre, adaptant-los per a PMR i tenint en consideració l'edat dels seus usuaris, de tal manera que els xiquets més menuts acudiran a lavabos dissenyats expressament a la seua alçada. Igualment, es procedirà a la substitució de fusteries exteriors i interiors a la fi de millorar l'eficiència energètica de l'edifici, instal·lant elements aïllants de millor qualitat. Les obres ja estan finalitzades pel que fa a l'adaptació dels lavabos dels alumnes, encara que els dels professors i alumnes, situats al

costat de les sales destinades a ells, encara estan en plena remodelació i manquen de sanitaris i parets. Falten també per finalitzar la construcció de rampes connectores i la instal·lació del nou ascensor que permetrà l'accés a la planta superior a les PMR, uns treballs que s'allargaran fins al mes d'octubre.

L'alumnat

En qualsevol cas, un total de 2.635 alumnes d'Infantil i Primària començaran avui les classes a Benicarló. El nombre més elevat de matriculacions s'ha realitzat en Infantil de 4 anys, amb 317 xiquets adscrits als 4 centres públics que existeixen a la ciutat.

En la reunió d'escolarització mantinguda el passat 3 de setembre entre la Inspectora Territorial d'Equació, Maria José Arnau, i els directores i les directores dels centres escolars, es va assignar centre als 38 alumnes que ho havien sol·licitat durant l'estiu. En la major part dels casos es va poder resoldre atenent les preferències dels pares.

COLIFORMES A TUTTI PLENI

L'ajuntament de Benicarló era coneixedor del trencament de l'emissari submarí des de finals del mes de juliol.

Així ho ha denunciat Enric Escuder, portaveu del PSPV, qui assegura que va ser el mateix consistori qui va donar avís "el 20 de juliol a conselleria de Medi Ambient i a l'EPSAR que havia una fissura a l'emissari". No va ser fins a les últimes analítiques realitzades pel programa de qualitat d'aigües de la Conselleria de Medi Ambient quan els resultats van revelar "la presència de fecals en elevada quantia". La causa, les intenses pluges esdevingudes aqueixos dies que van provocar una sobresaturació en l'emissari amb el seu trencament per enèsima vegada. Escuder ha denunciat a més que "la fisura encara no està arreglada i l'abocament des de l'emissari per tant, continua". El socialista ha convidat al regidor de Medi Ambient, Antonio

Cuenca "a banyar-se en l'eixida de l'emissari" per a demostrar que les aigües, com va assegurar, són aptes per al bany malgrat que conselleria les ha qualificat d'insuficients a causa de l'elevada concentració de coliformes que es van detectar en les últimes anàlisis. En aquest sentit, Escuder ha qualificat d'actitud "irresponsable davant la salut dels banyistes" la manera de gestionar el tema per part de l'equip de govern del PP. "Els tècnics de l'ajuntament havien d'haver pres part del tema", ha assegurat, mentre que recomanava que "s'havia d'haver comunicat als banyistes amb la col·locació de cartells avisant del problema".

I és que la contaminació fecal ha estat, i segueix sent, el principal risc sanitari en l'aigua, ja que suposa la incorporació de microorganismes patògens procedents de malalts i portadors, i la transmissió hídrica

a la població susceptible. Per això el control sanitari de riscos microbiològics és tan important, i constitueix una mesura sanitària bàsica per a mantenir un grau de salut adequat en la població. Els coliformes són bacteris que es troben en l'intentí humà o en el d'altres espècies. La més coneguda és l'Escherichia coli, que s'usa en les anàlisis de qualitat de les aigües, doncs la seua presència indica contaminació amb femta. La contaminació de l'aigua amb aquest tipus de bacteris pot provocar en l'home tifus, febres, diarrees i vòmits, a més d'inflamació de la melsa i de l'intestí. En la mateixa línia de crítiques s'ha manifestat el portaveu del Bloc per Benicarló, José Luís Guzmán, per a qui l'actitud dels populars "és lamentable. No han dit res de res, ara que és quan havien d'haver donat la cara". El nacionalista ha lamentat que no s'haja demanat el tancament de la platja "quan

Programa de control de las zonas de baño
Análisis de las aguas e inspección semanal del 15 de mayo a 15 de septiembre. 2010
Fecha: 12.07.2010 - 18.07.2010

BENICARLÓ

Playa	calificación 2009	Band. Azul 2010	VALORACIÓN			ANALÍTICA (ufc/100 ml.)	
			análisis agua	aspecto agua	aspecto arena	enterococos intestinales	escherichia coli
PLATJA DEL NORD	OPTIMA	NO	EXCELENTE	BUENA	BUENA		
centre platja						27	8
PLATJA DEL MORRONGO	OPTIMA	SI	EXCELENTE	EXCELENTE	BUENA		
centre platja						1	3
PLATJA DEL GURUGU	OPTIMA	NO	EXCELENTE	EXCELENTE	BUENA		
centre platja						2	0
PLATJA DE LA CARACOLA	OPTIMA	SI	EXCELENTE	BUENA	BUENA		
apartaments la caracola						2	27

NOTÍCIES (D'ACTUALITAT)

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Comprenc que deu arribar un punt en què ací s'ha de posar alguna cosa seriosa. Una miqueta d'informació i no tanta bajanada sense substància. Per això mateix avui he decidit que ja n'hi ha prou i dispararé una mascletà de notícies que, en general, tenen a vore amb el futbol local.

Segurament començaré per la menys important des del punt de vista informatiu però que a mi personalment és la que més em colpeix. Des de principis dels anys setanta en què tot aprofitant una visita del Valencia CF (campió de lliga i que encara no duia la blavera a l'escut) algú em va fer soci del CDB, no havia arribat mai al mes de setembre sense tindre el meu carnet. Aquest és el cas. Un fet de poca transcendència per a l'opinió pública, ho reconec, i que a mi m'obri un munt d'interrogants. He perdut l'afició?, m'he fet si cap més drogo?, ja no m'importa el Benicarló?, em faré soci de l'Sporting?, és açò cosa de bruixeria?, què en diria Iker Jiménez?...Siga com siga, estem al dia de les mares de Déu perdudes (Cueva Santa, Fuensanta, Ermitana, Meritxell, Covadonga, Guadalupe, Núria...) i encara no tinc a la cartera el document que acredite la meua condició de soci de la temporada 2010-2011. Potser hi té a vore que van dir que no em retirarien el número sempre que acudira a algun partit dels dos primers de lliga, tal vegada siga que no m'han semblat massa atractius els rivals que fins ara han vingut (uns per massa bons i altres per massa roïns), siga que el CDB ha caigut del programa de festes com la carrera de tines o la demostració gastronòmica... no ho sé d cert. Només puc dir que no m'he sentit empès a pujar al Municipal Pitxi Alonso.

Més notícies. Ara sí que ja de gran interès. El Benicarló va guanyar dissabte passat l'Alcalà B (que quede clar, B) per onze gols a un. Sí, jo també em pregunto com ens van poder marcar uns xicotets que, en plens festes del seu poble, sense haver entrenat mai en la vida i tenint una defensa amb més forats que els comptes de l'Hèrcules van poder arribar-nos a la porteria i marcar-nos un gol. En fi. M'han contat que alguns dls nostres juvenils que hi van jugar van causar molt bona impressió. Fins i tot en va haver un que va marcar quatre gols (perdó, però no en sé el nom) i també m'han contat que el jove Colom té molt d'estil i que amb una mica d'imaginació se'l pot comparar a Andrés Iniesta. Deu ser veritat si m'ho han dit.

I més encara. Dissabte que ve, demà mateix si el lector es llig açò el dia que toca, ens visitarà a partir de les sis i mitja el potent equip de segona regional La Jana CF. Ja vaig dir quan va ser el moment que el Benicarló no pot fer patxangues d'aquesta magnitud en públic. Per tant, molt a l meu pesar, també em quedaré a casa o me n'aniré a tirar pedres a la mar. El carnet, ja me'l trauré, ja.

Comprenc que deu arribar un punt en què ací s'ha de posar alguna cosa seriosa. Una miqueta d'informació i no tanta bajanada sense substància...

Segueix la mascletà. Igual és fals perquè les meues fonts d'informació són poc fiables en general. M'han comentat (i si és mentida i jo ho dic ací?) que Marcos Cano, el millor d'antany centre de la comarca, ha tingut alguna manca d'enteniment (visca l'eufemisme) amb el preparador de l'Sporting o el Ràcing o com es diga i a hores d'ara està entrenant amb el Benicarló. Si s'hi quedara seria segur un bon reforç, però que no ens faça com en altres vegades que en funció de la direcció eòlica se'n va o es queda. Ja ho sentirem dir.

I ara sí de veritat. El dia divuit o dinou començarem el campionat al camp de l'Alcalà. De l'Alcalà A. Ja vaig comentar que, en un principi, no faig compte d'anar a cap partit fora de casa... el que passa és que tinc un cuquet que em rosega i... no ho sé, no ho sé.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Ja començo a estar una mica fart de les seues històries i les seues manipulacions informatives, que sovint esdevenen parcials i tendencioses. Mire, senyora Garcia, jo no em crec això dels coliformes ni de la fuga de l'emissari submarí. Segons les seues apocalíptiques informacions, qualsevol dia ens sortirà de l'aigua algun ésser mutant que es dedicarà a cruspir-se els banyistes de la mateixa manera que nosaltres fem amb els llagostins. Ho sento però no. Això que vostès diuen no pot ser de cap de les maneres. Mire, respectable senyora, divendres passat me'n vaig anar cap a aquesta esmentada platja per tal de experimentar in situ les seues estrafolàries teories. Rememorant temps passats, vaig tindre la gosadia de llençar-me a l'aigua, just davant de la deshabitada caseta de la Creu Roja que hi ha (es veu que a aquesta platja l'estiu s'acaba el trenta-u d'agost). No negaré que es veien algunes coses surant per l'aigua, portades pel corrent, però jo no vaig veure cap coliforme. Com sempre, l'aigua presentava un regust salat que, curiosament, no em va provocar set. Però la prova més contundent de les seues maniobres desestabilitzadores la vaig vore en mirar des de dins de l'aigua cap a la costa. Allà, a la vora de la carretera lluia, tota ufanosa, una espectacular bandera amb una lletra "q" d'una mida ciclòpia. Després em vaig assabentar que això volia dir "qualitat". Si, senyora Garcia, qualitat. Una platja que té aquesta

bandera queda immunitzada davant qualsevol tipus de defecte i/o invasió de coliformes, cefaloformes o patiformes. Així que no vinguen tocant la pera perquè jo agafaré la bandera de la "q" i me n'aniré pel poble a acusar-los a vostès de manipuladors, perquè tindrè a les meues mans la millor prova del que dic. Per cert, ja que estic a la platja, penso que la millor manera que tindrien els nostre polítics -amb Cuenca al

passarà res i no deixaran els carres plens de botelles buides i bosses de supermercats.

Llegeixo a la pàgina sis, que un tal "Rafa" (que deu ser col-lega de tota la vida) li va dir al "Marce", que tenia guardats més de cinc-cents milions de pessetes per a començar a construir un nou auditori al nostre poble. Però no va dir res del conservatori. La pregunta és si realment ens cal un nou auditori. Ah, clar! Si que el necessitem amb urgència, que les falles volen fer les presentacions a un lloc més gran i, si pot ser, tirar una mascletada al seu interior. Ai! Que tonto he estat! Li hem de demanar més diners al Rafa per a que l'acabe ben aviat. Per cert, a la foto hi ha un sense casc.

Quanta raó té Carles Lluch amb això dels viatges. Jo també penso que la gent són uns pesats amb les vacances

i allò del "i tu on has estat?", per a després explicar-te, amb pèls, senyals i tot luxe de detalls, el seu espectacular viatge a un lloc on, segurament, tu no aniries mai. Però ara ve la segona part. Si tu no has sortit del poble ets una cosa rara, i t'ho has de fer mirar, perquè hi ha gent que no pot comprendre que només el fet de no tindre l'obligació diària d'anar al treball és un goig difícilment superable. Hi ha gent que ens conformen només amb això, anar pel poble vagarejant mentre els altres estan treballant.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Coses que he llegit a la pàgina vuit: "pavimentarán", "carrer de San Juan", "ventanals", "Jutjat de Paz", "Francisco Català"...

Guzmán va recordar els fets esdevinguts fa uns anys, quan l'equip de govern encapçalat per Jaime Mundo es va veure obligat a retirar la Bandera Blava de la platja del Morrongo

ve de la pàgina anterior

conselleria diu que la qualitat de l'aigua és insuficient i aci ens ho saltem". Guzmán puntualitzava que "abans que passe res hem de prendre precaucions, cosa que ells no han fet" malgrat que, com va recordar "no és la primera vegada que els passa a un equip de govern popular".

Així, Guzmán va recordar els fets esdevinguts fa uns anys, quan l'equip de govern encapçalat per Jaime Mundo es va veure obligat a retirar la Bandera Blava de la platja del Morrongo per una fugida de coliformes provocada per una canonada en mal estat que abocava fecals en aquest tram de costa. En aquest sentit el nacionalista va lamentar que

"tampoc van tancar la platja" malgrat que es tracta de l'única urbana que existeix en el municipi i, per tant, la més concorreguda del litoral benicarlando. Els problemes d'abocaments de fecals van acabar en aquesta platja quan "nosaltres vam accedir al govern municipal i canviem el col·lector, separant les fecals de les pluvials", va recordar. En el cas de la platja de la Mar Xica, el socialista Escuder va puntualitzar que la solució es trobava en la construcció de la depuradora del municipi, que, en aquests moments "no està ni començada. A mitjans juliol es va adjudicar la gestió, però nosaltres el que necessitem és que comencen ja les obres", va assegurar. Per a Joan Manel Ferrer, secretari comarcal del Bloc Nacionalista

Valencià, la "irresponsabilitat de la Generalitat Valenciana és la que està provocant aquesta situació no només a Benicarló, sinó a tota la comarca. Les obres de la d'Alcalà estan paralitzades, a Peníscola i Benicarló no han començat i la de Vinaròs, té problemes de desguàs", va denunciar.

Així les coses, els dos grups en l'oposició han demanat que s'agiliten els tràmits administratius per a permetre la construcció de la depuradora de Benicarló, que permetrà que la ciutat aboque les seues aigües a la mar totalment netes i sense provocar danys al mitjà marí, una de les fonts de riquesa del municipi per l'atracció que exerceix sobre el turisme que arriba a la zona.

Projecte Castor

text NATÀLIA SANZ

400 persones treballen a torns per a tenir llista aquesta mateixa setmana la plataforma marina de pous. Representants dels 19 bancs que financen el projecte d'ACS i Castor Limited Partnership es troben presents supervisant les operacions.

Ni les inclemències meteorològiques de la passada setmana han endarrerit ni un segon l'execució del projecte Castor. El magatzem de gas més important del país i un dels majors d'Europa, s'erigeix a 60 metres de profunditat a 22 quilòmetres de la costa de Vinaròs. El projecte, liderat pel grup ACS i Castor Limited Partnership (CLP) s'executa segons les previsions, inclús a un ritme major del previst. En la grua, la barcaça que ha transportat els primers elements de la planta marina i el remolcador hi ha 400 persones treballant a torns.

Les primeres imatges que es van poder veure dels treballs eren espectaculars, fins i tot des de la costa. Grues de més de 100 metres d'altura capaces d'alçar una fragata de l'exèrcit d'un cop de ploma, claus de quasi 100 metres de longitud i 200 tones de pes, robots controlats per control remot i helicòpters sobrevolant l'àrea d'obres donen una idea de la magnitud del que serà Castor, un magatzem amb una capacitat de 1.300 MNm3 de gas operatiu, suficients per a atendre la

La zona porosa en la qual s'injectarà el gas està situada a 1.750 metres de profunditat. El port de Vinaròs acumula ja els 60 quilòmetres de tubs per a perforar els 12 sondejos submarins del Castor.

demanda d'Espanya durant 50 dies en cas de crisi energètica, o per a regular els preus. Els treballs són minuciosament supervisats per enginyers, fabricants de peces, accionistes i fins i tot pels propis bancs nacionals i internacionals que financen el projecte. Una vegada s'ha col·locat el topside, -una estructura de 1.200 tones de pes- l'enorme grua Saipem 7000 abandonava el lloc i acudia la perforadora Hakuryu-10, de 154 metres d'alt per a realitzar 12 sondejos pels quals s'insuflarà el gas al vell jaciment de petroli.

La zona porosa en la qual s'injectarà el gas està situada a 1.750 metres de profunditat. El port de Vinaròs acumula ja els 60 quilòmetres de tubs per a perforar els 12 sondejos submarins del Castor. La part superior de la plataforma marina, fabricada en Texas i que ha de canalitzar el gas procedent del gasoducte general i comprimit en la planta terrestre, ja està en el seu lloc. Allí romandrà el temps que dure l'explotació d'aquest dipòsit submarí de gas, considerat com 'estratègic' i d'interès general pels avantatges que reportarà al sistema gasista espanyol al poder així mitigar la dependència exterior.

El magatzem de gas més important del país i un dels majors d'Europa, s'erigeix a 60 metres de profunditat a 22 quilòmetres de la costa de Vinaròs.

Activitats d'estiu (i 5)

text JOAN HERAS

La Raquel busca l'arxiu de les fotografies. El Ricard ja ha fet la feina de selecció, etiquetatge i en alguns casos de petites manipulacions. Ella recorda quan, ans enrera, la confecció dels àlbums de fotos de vacances o d'esdeveniments familiars era tot un ritual complex i força llarg. Ara tot és més fàcil, més ràpid i potser més bonic: les fotos tenen un dinamisme a la pantalla que no tenien quan estaven enganxades a les gruixudes pàgines dels àlbums.

Carrers, places, parcs i edificis de tota MENA corren lentament per la pantalla. La Raquel posa la pausa i repassa una de les fotos que més li agraden. Un parc verdíssim i uns grupets d'homes -també sembla que hi ha alguna dona- que parlen. Un està enfilat damunt una petita escala. Sembla que parlen animadament. No era respectuós fer la foto des d'una proximitat invasora perquè no són personatges d'un circ o d'un espectacle sinó que són ciutadans que decideixen ser membres actius d'un espai de llibertat d'expressió que des de la meitat del s. XIX s'ha convertit en una referència de la tolerància. Estem en un extrem d'un dels grans parcs de Londres: l'Speaker Corner del Hyde Park. La Raquel recorda molt bé aquell moment, com una sorpresa, con una descoberta d'una cosa buscada i que fins aleshores no havien trobat. I és que no saps què pensar: fan teatre o realment és seriós allò que discuteixen? És clar que depèn del tema de què es parla. Recorda que alguns estaven embolicats en discussions sobre el cel i l'infern i això podia donar una impressió de caricatura. Però també hi havia grupets que parlaven de globalització, d'immigració, de la voluntat independentista escocesa, i això ja no donava la sensació d'espectacle. Fins i tot ella va estar ben a punt de participar en una d'aquestes converses. No ho va fer una mica per vergonya de turista que s'apunta a la primera a una novetat sense conèixer-ne les regles íntimes, una mica perquè dubta de la seva fluïdesa en la llengua i, sobretot, perquè no volia que la nena, la nena que ja no té res -o quasi res- de nena no s'avorrís més i no s'avergonyís de la seva mare que fa coses estranyes. I és que la convivència amb l'adolescència de la Marta és complicada i difícil.

La Raquel fa córrer imatges de llocs que ha començat a estimar i que sap que voldrà retrobar ben aviat però també sap que no serà fàcil, que els anys passen i que les etapes es cremen. Serà ben difícil que tornem a anar junts de vacances tots tres.

Fronteres

Després del parèntesi de la primera infantesa, van voler tornar a viatjar. Ara la Marta ja té la seva visió de les coses i té la necessitat de crear el seu propi espai. Pensat Aixà, en fred, davant de les fotografies del viatge, tot sembla clar i força senzill. Però les pors, unes pors precises, es belluguen cos endins. Hi ha la por als camins que la filla empengui des de la seva inevitable llibertat. Hi ha la por als escenaris de rutina d'una vida en parella d'un amor de gestos ja sabuts. Hi ha, també, la por profunda al pas del temps, als quarantes que caminen vertiginosament cap al mig segle.

Ella no es considera ritualista però sí que des de fa molts anys es permet el joc de donar per acabat el període d'estiu just en el moment en què repassa les fotografies de les vacances. El curs ja ha començat i tot es va situant, però ella es reserva la inauguració oficial de la nova etapa just en el moment en què repassa tranquil·lament les fotografies. Ara ho pot fer abans perquè no cal portar els carrets a revelar. S'atura en una imatge en què la panoràmica del riu i la ciutat s'obre des del pont del Foster. Londres és una ciutat suggerent, passejable, culta. Ha quedat bonica la foto d'una mare i d'una filla que sembla que s'estimen molt assegudes al claustre de Wensminster menjant un entrepà que acaben de comprar en un petit bar que hi ha en un racó del mateix claustre. A veure com li anirà el batxillerat i a veure què passarà amb el noviet. Em fa una mica de por. Intenta reconèixer els llocs sense recórrer a l'etiqueta. Les entrades dels teatres on van anar a veure uns esplèndids musicals -a la Marta li van entusiasmar- i el curiós Shakespeare globe, una reproducció força fidel del teatre on va treballar el gran geni. Nelson, al mig de la plaça, protegit per uns pacífics lleons. I un repàs d'elements característics: una cabina telefònica, una bústia, les cases amb una vivenda per sota el nivell de la vorera, els autobusos de dos pisos, el Big Bend. I quan acaba el reportatge pensa que, malgrat l'adolescència de la Marta i les seves pors, ha estat un estiu bonic. -fa anys, quan arribava a aquell punt, dedicava una estona a prendre decisions sobre el curs que començava, sobre la pròpia vida. Quan va encetar els quaranta va decidir que no, que no tenia sentir buscar solemnitats que no portaven en lloc.

La Raquel tanca l'arxiu i mecànicament consulta el correu electrònic. Passen força segons fins que la campaneta indica que ja han arribat tots els missatges. N'hi ha força. Es nota que l'estiu s'ha acabat.

ve de la pàgina anterior

si no recordem malament, aprovada pel nostre faraó, que prohibeix explícitament que les faroles es convertisquen en utensilis de publicitat? Doncs, només cal passar-se pel camí la mar (per exemple), i pareix que estiguem a la convenció fluvial de l'Orinoco. Ah, i com ja se sap que aquest riu és característic per les seues piranyes i pel seu cabal, de camí, ja li han preparat un show de vehicles americans, d'eixos que tenen les rodes tan grosses, per poder-lo creuar. Almenys, només que siga pel despintat que li pegaran a les faroles, que ja han hagut de ser canviades alguna vegada per aquests problemes, esperem que l'ajuntament haja cobrat per us i ocupació del mobiliari urbà. Vorem si a les properes eleccions algú prohibeix que els partits polítics facen al mateix ús.

Paraula d'alcalde

La veu, 748, plana 2, segona

columna, segon paràgraf, segon punt, "Entenc que es vulguen banyar, però em va saber molt mal que doblegaren les aixetes, perquè això és altra cosa", Marcelino Domingo alcalde de Benicarló. A veure que ho entenguem nosaltres, què les fonts públiques són per remullar-se? Doncs, els tafaners no ho entenem massa això que la nostra primera autoritat pública incite a l'incivisme perquè la gent es banya a les fons públiques. Això sí, sense trencar les aixetes. Doncs, no. Ni les fonts públiques són la piscina pública municipal ni el xorros de l'aigua surten per cap aixeta. I després ja pot dir que l'atac a una font es considera com danys al mobiliari públic. Si ho justifica primer... després de que es lamenta! Últimament, amolla el que amolla, allà on ho amolla, i es queda tan ample. No té una assessor *politicoverbal*. Doncs no li aniria malament. I és que de faristol a púlpit, passant per la font i ens deixa a tots... bocabadats.

Pintades nazis

Sembla que algú els està donant ales a aquesta colla d'energúmens que creu que les parets, públiques i privades, són el seu cau per expressar el seu perfil més fatxa. I més fatxa amb majúscules. Els tafaners, moltes vegades, fem broma de les pintades que, de vegades, apareixen per les parets del nostre poble. Però, en aquest cas, ni se'ns ocorre, perquè el que representen aquestes pintades nazis, a la seu del Bloc benicarlanado, és fins on hem arribat en aquesta societat cada vegada més podrida on aquell que no està d'acord amb l'Establiment, de la "Espanya una grande i libre", és atacat, i de quina manera, per la seua manera de pensar diferent. Per cert, han vist alguna vegada una pintada nazi, o similar, a la seu del partit popular? Doncs, vagen vostés pensant-ho. És només un pensament en veu alta. O, és que ara, fins i tot els pensaments podran ser censurats? Al temps.

L'AJUNTAMENT DE BENICARLO FOMENTA LA SEGURETAT VIAL

text i foto COR DA CAPO

Més de 300 alumnes d'entre 5 i 12 anys han participat en el Taller de Seguretat Vial organitzat per la Policia Local de Benicarló aquest estiu. Mitjançant la promoció de l'Ajuntament de Benicarló, la Regidoria de Policia i la Prefectura de Policia Local, un any més es va promoure la campanya d'estiu entre l'entorn dels diferents Campus d'Estiu que s'han desenvolupat en el municipi.

Els xiquets van visitar el reté de la Policia Local pels matins per assistir a les sessions preparades per dues dels agents i adaptades a l'edat dels participants. Així, a través de diverses activitats, tallers i pel·lícules, se cercava conscienciar sobre de les normes de tràfic que s'han de respectar. Els tallers posaven l'accent fonamentalment en els deures i obligacions de vianants i conductors de bicicletes, els casos més habituals entre els xiquets. La campanya d'estiu va ser vinculada a la figura del trajecte casa-escola, estant destinada als xiquets de Primària i Secundària, així com a aquells que circulen de forma habitual per entorns escolars. Els tallers i activitats van ser basats en tres comportaments bàsics, que reduïrien els possibles problemes en el

camí a l'escola: creuar pels semàfors i passos de vianants, baixar i pujar al vehicle que duu als xiquets al col·legi pel costat de la vorera i la conscienciació de precaució a l'eixida del col·legi. Aquests missatges estan elaborats en un llenguatge i un disseny que va dirigit al públic infantil però que, alhora, realitza una labor de conscienciació i sensibilització per als adults que participen en aquest itinerari escolar.

Amb la projecció de pel·lícules i rols s'intentava que se seguís un mínim de pautes i bons hàbits que facen els moments d'entrada, eixida i camí escolar més segurs per als vianants i el menys molest per a altres conductors així com a l'hora de comportar-se com conductors de bicicletes. També i com novetat es van emprar les ulleres simuladores Alcovista on menuts i majors van realitzar diferents jocs amb elles. Aquestes ulleres realitzen la il·l·lusió de mostrar la visió després d'haver ingerit begudes alcohòliques en diferent graduació. Els alumnes participants van poder comprovar de primera mà que no és tan fàcil com sembla agafar una pilota que salta o un objecte que cau al terra després d'haver consumit alcohol. Des de la Policia Local s'ha pretés un any més aprofitar l'estiu per a la formació de l'alumne de forma adicional a la qual es puga trobar en el seu col·legi habitual.

Els alumnes participants van poder comprovar de primera mà que no és tan fàcil com sembla agafar una pilota que salta o un objecte que cau al terra després d'haver consumit alcohol.

ASOCIACIÓN DE FAMILIARES DE ALZHEIMER BENICARLÓ

FESTIVAL BENÈFIC 2010

Día: 11 de Septiembre de 2010
A las 19:30 horas
Auditorio Municipal de Benicarló

Actuarán:

1. Centro Aragonés Benicarló
2. Coral Gent Gran
3. Diego Guerrero
4. Laura Piñana

Presenta: Jaime Rolíndez

Donativo 5€

Colabora:

Ajuntament de Benicarló
Regidoria de Benestar Social

AFA BENICARLO

ASSOCIACIÓ DE FAMILIARS DE ALZHEIMER BENICARLÓ

FESTIVAL BENÈFIC 2010

11 de setembre de 2010
Auditori Municipal de Benicarló

Actuacions de
Centro Aragonés Benicarló
Coral Gent Gran
Diego Guerrero
Laura Piñana

Presenta
Jaime Rolíndez

Donatiu: 5 euros

TRUMAN CAPOTE A LA COSTA BRAVA

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

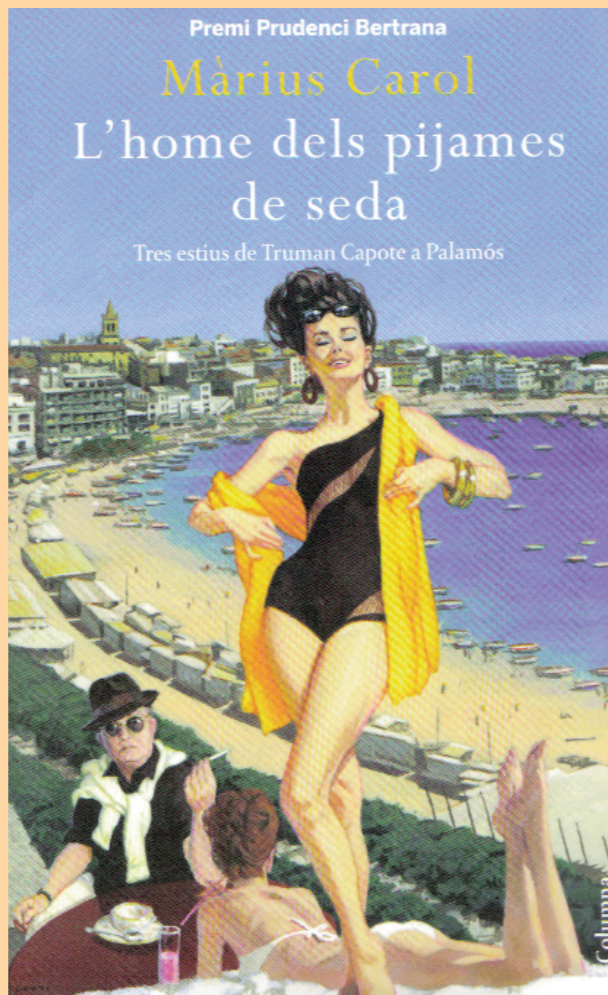
MÀRIUS CAROL.
L'home dels pijames de seda.
Barcelona. Columna edicions. 2009.

Màrius Carol, periodista de "La Vanguardia" i brillant tertulià en diverses tertúlies televisives i radiofòniques, va guanyar amb aquest llibre el premi "Prudenci Bertrana" 2009.

Els tres primers estius de la dècada dels anys seixanta l'escriptor nord-americà Truman Capote els va passar a Palamós, va arribar per primera vegada a mitja tarda del 26 d'abril de 1960, a bord d'un Chevrolet, acompanyat de Jack, la seua parella, d'un bulldog vell, un caniche blanc i una gata siamesa, es va refugiar en aquest indret fugint del bullici de Manhattan on portava una intensa vida social, i per a redactar la seua novel·la més famosa, "A sang freda", en la què tenia dipositada l'esperança que seria la seua obra mestra i un gran èxit.

La història de "A sang freda" és de sobra coneguda, en una xicoteta localitat de l'estat de Kansas, Holcomb, els quatre membres de la família Clutter, són assassinats per dos delinqüents que havien entrat a robar a la seua granja, Dick Hickock i Perry Smith, els dos havien passat per la presó des de ben joves i havien tingut una infantesa desgraciada. Capote s'havia fet amic d'ells i fins i tot els havia promès ajuda, però en realitat esperava que foren condemnats a mort i executats per a que no se li espatllara el final de la novel·la.

L'ordre d'execució de Dick i Perry s'ajorna diverses vegades, la qual cosa neguiteja Capote, que espera ansiós el dia de la seua mort a la forca per a posar el punt i final a la història. Mentrestant el narrador ens fa un retrat de la Costa Brava de l'època, el seu paisatge gairebé verge, les seues cales tranquil·les i poc concorregudes, els extraordinaris suquets de peix, els encontres amb personatges com la balladora flamenca La Chunga o l'escriptor Josep Pla. Un lloc on de vegades es deixaven caure algunes estrelles de Hollywood com John Wayne, Ava Gardner o Elisabeth Taylor, o algunes amistats de Capote com Lee Radziwill, la germana de Jacqueline Kennedy. I entremig escapades als Alps suïssos, a Londres o a Còrsega, però cap pot competir amb lloc de la costa catalana.

A banda d'aquest retrat de la Costa Brava, Màrius Carol construeix magníficament el retrat de Truman Capote, el seu caràcter, el seu entorn, les seues maquinacions sobre tots els participants del crim de Holcomb per a construir la seua novel·la.

Amb "L'home dels pijames de seda", Màrius Carol demostra que a banda de ser un excel·lent narrador, domina a la perfecció l'ofici de periodista, ja que en realitat el llibre és un gran reportatge sobre Truman Capote i la Costa Brava, amb una arrencada magnífica amb la notícia de la mort de Marilyn Monroe, o moments de gran intensitat dramàtica com l'execució dels dos assassins. Altres moments destacats del llibre són la referència als últims dies abans de la mort de Marilyn o la gran festa que organitza Capote per a celebrar l'èxit de la seua novel·la i que donen una bona mostra de la seua manera de ser. I per últim destacaríem el capítol final en què s'homenatja nostàlgicament aquella Costa Brava encara lliure de l'arribada massiva de turistes.

ve de la pàgina anterior

La pose natural

Per cert, i si la *pose* de la periodista no era massa natural que diguem, amb aquesta altra ens trobem amb el cas contrari. El nostre estimat amic Paco, tot un gran *forofo* d'això dels bous, ens va delectar, abans de passar el bou, a la baixada del camí la mar, amb una *pose* que definia, de totes, totes, la seua naturalitat taurina. Certament, només li hagués faltat anar vestit *de luces*, pegar *dos capotes*, amb el pallasso que tenia penjat al costat, i ni el Juli li hagués fet ombra. *Y ahí queda eso.*

La pose natural (i 2)

De tota manera no podem oblidar-nos, també, de qui anava acompanyant-lo a la instantània: un altre entès en açò del món taurí, com no, Jaime Món. Sí, l'exalcalde benicarlando, torero com el que més, i que es va caracteritzar en eixa seua anterior etapa

d'alcalde, com si fos de la beneficència, en rebre cada any un bon grapat d'entrades de les corregudes de la Feria de la Magdalena de Castelló per part del nostre Presi Fabra. I tot *por amor al arte*. Això sí, repartir-

les, el que era repartir-les... a quasi ningú. I no calia preocupar-se perquè no les pagava ell de la seua butxaca anaven al pressupost municipal, al de tots els benicarlandos. Ja ho diuen, això del món dels bous fa curiosos companys de taula d'esmorzar fester. De tota manera amb la naturalitat taurina que destil·len aquests dos exemplars no ens estranyaria que aviat els de la comissió de bous els hi donaran l'orella i el *rabo*.

Piranyes

Hem tingut una desembarcada de piranyes al nostre poble que no vegeu. La meitat, més unes quantes més, de les faroles noves del carrers dels nostre poble han estat arrambades per una mena de plaga de cartells del circ que ha de vindre al nostre poble. Estèticament ja dóna prou a desitjar però bé, si se'ls ho permet... no serem nosaltres qui ho denuncie. Ara bé, no tenim una ordenança de convivència ciutadana, per cert,

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Periodista perillosa?

Aaaaaaaggg, vam dir. Quin esglai vam tenir quan vam rebre la imatge. No podia ser cert. Però sí, havia estat fixada, no sabem si per voluntat pròpia o aliena. La nostra periodista de capçalera estava en busca i cerca. Ens van avisar que si algú la veia que no se li apropa perquè era molt perillosa. I és que li pot bufetejar les galtes a algú, en un tres i no res, si diu que l'ha vist a les planes de La Veu amb el fons ratllat com una xoriça qualsevol. Així que el millor que es pot fer és enviar un mail al personal de La Veu i que aquesta gent envie als de la policia amb la camisa de força. Simple precaució.

Caboton

Dilluns dia 30 d'agost. El regidor Salinas circula amb la seua motocicleta amb el casc ficat. Amb el casc ficat... però sense cordar. I a fe que era

veritat perquè ho va veure tot un tafaner que no deixa passar-ne ni una. I és que no portar el casc cordat implica que, si t'engampen, et caiga una bona multa. I el regidor Salinas, a banda que segurament no voldria que li encolomaren una multa, com a regidor que és, hauria de donar exemple, no? Segurament va ser un lapsus per l'estrès de festes i la son acumulada. I és que poder quadrar els números del concert del Bisbal eixe, que no va cobrir les expectatives, amb un pressupost de festes una mica escagarrinat, dóna molt malt de casc.

300

I no estem parlant dels 300 espartans de la batalla de les Termopiles que es van fer famosos a partir de la pel·lícula del mateix nom, no. estem parlant que, segons hem sabut els tafaners, a la nostra ciutat hi ha 300 bars o establiments d'aquest caire. Han aparegut bars com a bolets en la mateixa mesura que desapareixien les immobiliàries. I tan és així que, els tafaners, hem volgut extrapolar-ho i, tenint en compte que a Benicarló conviu una mitjana de 5000 famílies, vol dir que cada bar atén una mitjana de 16 famílies. Si considerem que cada bar pot arribar a tenir una mitjana de vuit tauletes per bar i que, en cada tauleta, hi poden cabre quatre persones, que seria la mitjana de persones per família, voldrà dir que en aquest poble, només amb dos torns, podríem seure a tots els benicarlandos, O siga que, de matí una meitat consumeix i l'altra treballa i, al vespre, a l'inrevés. I tot açò a què venia? Ah, ja, que si els 300 es fiquen a treballar de valent ací deixem de tenir crisis en un tres i no res. És una proposta.

Escatxills a la carretera vella de Peníscola

Diuen que tots els veïns de la carretera vella de Peníscola estan eufòrics per l'arranjament que s'ha fet del terra. Es veu que amb quatre escatxills de quitrà han migtapat alguns clots i ara... ara allò ja és una altra cosa, allò fa goig de vore i de transitar. Tal és la gk+oria que ja se senten campanes que la carretera... per d'ací quatre anys més. Enhorabona al nostre alcalde. *Soluciones PP.*

Lectures d'estiu (II)

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Després de la decepció que el primer llibre de l'estiu em va procurar, vaig fugir del gènere juvenil, i vaig decidir agafar de la prestatgeria un "totxo" que feia mesos que m'hi esperava: les Cartes completes (1960-1983) de Mercè Rodoreda i Joan Sales (Club Editor). Una veritable rajola: més de mil pàgines que recullen la correspondència durant més de vint anys entre aquests dos escriptors catalans. El meu xiquet quan el veia sempre deia: "Quin llibre més gros!", i mirava el nombre de pàgines, astorat.

La veritat és que quan vaig comprar aquest llibre no tenia la intenció de llegir-lo sencer, sinó de tenir-lo com un element de consulta. Però vaig començar-lo a llegir, i se'm va emportar. Ha estat sens dubte un dels llibres del meu estiu. Es llegeix veritablement amb interès i fluïdesa. No debades estem parlant de dos dels millors novel·listes catalans del segle XX, que feien literatura fins i tot en les cartes que escrivien.

Joan Sales, a qui admiro per la seua novel·la *Incerta glòria*, era també editor, i entre d'altres edità potser la novel·lista catalana més important del segle XX, Mercè Rodoreda. Per tant, la correspondència és la pròpia entre un editor i un

dels seus autors, que amb els anys serà el de més èxit de l'editorial. Sales, però, saltava sovint els límits de la correspondència "de feina", amb comentaris irònics i entremaliats, que no sé com devien ser rebuts per la distant Rodoreda, molt més reservada. En fi, a qui li agrada la "tafaneria literària", és un llibre de primer ordre, que permet arribar a conèixer molt bé tots dos escriptors.

D'una cosa vaig passar a una altra, i de tant llegir cartes en què es parlava de llibres de Mercè Rodoreda, em van venir unes ganes tremendes de llegir-ne un. Així, vaig alternar la lectura de les cartes amb la d'*El carrer de les Camèlies* (Club Editor), una de les novel·les de Rodoreda que encara no havia llegit. A primera vista, recorda La plaça del Diamant: també un personatge femení que explica la seua vida en primera persona (si allà era Colometa, ací era Cecília). Però hi ha diferències.

Cecília és una prostituta, per a començar, que es mou per ambients de vegades marginals, sovint sòrdids, tot i que acaba sent una amistançada de luxe professional. La seua vida té moments extrems i de desesperació que són narrats amb aquell punt d'innocència que tenen els personatges rodoredians, i es produeix així una distància entre el to narratiu i els fets narrats que fa un gran efecte. Tot amanit amb aquelles grandíssimes troballes estilístiques que sabia inventar-se la Rodoreda, i amb aquella capacitat per a explicar històries d'allò més cruels com si no passés res.

O siga, que m'he passat mig estiu en l'òrbita de Rodoreda. Un bon patronatge per a encarrilar els viatges de la ment.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
 Libreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Libreria Grèvol
 C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
 12580-Benicarló

Responsabilitat negligent

Tot i que no es qüestiona si les obres del CP Catalan són necessàries, que si ho són, el que es qüestiona és una falta total d'organització i planificació, a més d'una incompetència increïble, al començar unes obres que, de totes, totes, es sabia que no estarien acabades per a l'inici del nou curs escolar.

749

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Un dia abans de la data prevista d'aquest inici escolar, la inspecció educativa, a demanada del centre, que no de la pròpia inspecció educativa, dona el vist-i-plau per començar les classes... quatre dies més tard (dos inhàbils, dissabte i diumenge), el proper dilluns 13.

Tot i així, eixe dia, encara i les "barreres" que s'hi puguen afegir per a rebaixar la perillositat, l'escola continuarà estan en obres. I és que, per molta precaució que es tinga, amb la circulació continuada d'alumnes, professors i pares, no ens enganyem, allò seguirà sent un continu perill.

Aleshores, si algú, per la raó que siga pren mal, de qui serà la responsabilitat? De l'ajuntament, que ha adjudicat les obres? De l'empresa que les realitza per no prendre les mesures adients al no tancar, completament, una zona d'obres? De la Conselleria, propietària de l'edifici? Dels professors, que seran, en última instància, els que hauran de vigilar els alumnes perquè no es fiquen per zones perilloses? Dels pares per deixar-los

anar a un centre que no compleix els mínims requisits per donar les classes de forma segura?

I és que sembla realment curiós que haja estat el propi centre, i no la Conselleria, propietària del centre, o l'ajuntament, adjudicador de les obres, el qui haja demanat aquesta, diguem-li, "moratòria" de quatre dies, per intentar endreçar-ho tot una mica i que les classes es puguen fer amb

el "mínim" de perillositat.

Per què, si les obres s'adjudiquen a finals de juliol i tenen un termini de tres mesos per acabar-se, açò ja se sabia que anava a passar, no? A no ser que... una de les administracions passara olímpicament del tema i l'altra encara estigués per assabentar-se. Molt sospitós.

I és que, si durant el temps que conviuran obres i classes passa algun accident, cosa que no desitgem de cap de les maneres però que té molts números que puga ocórrer perquè, es vulga o no, allò és una zona en obres, a qui podran reclamar els pares?

Molt ens temem que puga ser un pelegrinatge inútil per les dos administracions que, al final, s'espolsaran la responsabilitat passant-li-la al centre. I si no, al temps.

I mentrestant, l'alcalde està de vacances, el regidor d'educació està *missing* i la de cultura diu que tots està be. Ah, i la inspecció educativa, arriba tard. Increïble... però cert.

Panissola 1: si, de per si, ja està malament embrutar les façanes dels edificis amb pintades, fer-ho, a més, amb al·lusions nazis, només demostra la baixa semblança moral de qui ho fa. Les pintades d'aquest tipus fetes a la seu del Bloc només són el signe més representatiu de la decadència d'una part de la nostra societat i de la permissivitat dels poders públics municipals, en aquest cas, que, per la sua inacció, l'estan potenciant. I no és la primera vegada. Els nostres governats del PP s'ho haurien de fer mirar. O ja els va bé?

Panissola 2: ben rasposa per a la empresa IBERDROLA que descuida els paràmetres de qualitat del servei. Si algú té un problema i vol adreçar-se en valencià ho té clar, simplement et pengem. Si tornes a repetir l'operació, amb una mica de sort, et passen, i et passen, i et passen... fins que algú "se apiada de tu alma" i, amb bona voluntat i menys sapiència idiomàtica, intenta entendre't i, si ho acaba entenent, solucionar-te el problema. Total una horeta amb l'aparell a l'orella. Això si, si ho fas en castellà, i són competents (l'idioma és a banda), amabilitat i procés, més o menys àgil. Sempre serem de segona... o de quarta.

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló

Nom	Cognoms
Domicili	
Població	CP
	Telèfon i a/e
	@

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de **75,00 euros** (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24 euros anuals

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència bancària

(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12.580 Benicarló)

Signatura _____, d _____ de 201

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA
ADREÇA
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE

Codi de compte

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a **La Veu de Benicarló**

(2) Transferència bancària de 75 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló. C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 o correu ordinari el comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

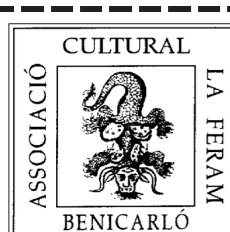
Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassó

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Cultura
Món rural
Esports
Gastronomia
Classificats
Llibres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurtar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

